

Sz. K. L. 956. július hó 12 en.

LA 419-200/2

Mellettek leveleimet július
hó 5 en írtam, de az elküldésben
visszatartottak a köiben lejátszó
események.

Mert még is elküldöm Örmee
ért a levelet, - mert benutó
Rényhert éreke erre, - s úgy érem
hogy történelmi sikeréshetőség a
levélben foglalt gondolat elvir-
tása és kibontakozása.

Ennek a nemzetnek életét
nem lehet alképletebe helyezni.
Nem, tovább, - azért, mert
néhány fauathús ember a
maga aligarságainak erőre-
kelt uraemához ragaszkodik.

Sajnos, — a 8 éves reménytelen,
nemcsak az értelmiséget (amely
magyaromágon soha sem volt
munkista) — ábrándította ki,
hanem a munkásság lelkeiben
is, alapos rombolást végzett
éppen a marta's lenini tanu-
tásokkal szemben.

Itt ma már a ma-
gyar lelkében egy olyan fo-
lyamat indult meg, — amely
a millió tömegek felgyutató
keserűségéből táplálkozik, —
s amely hova-tovább már a
veszélyesség határvonala'hoz
közeledik, — illetve fejlődik.

Meggyőződésem az, hogy az
ottaz Psyche, mely a Bakuninov
& Tannov, Thustovorbau inkar-
nálódott, — ellenséges az igazi

marxizmus bevezető leírásával, ^{nevelés} - ahol ez a helyem működés szer-
(lás az első internacionale' létrehozá-
sára, s Bakunin, s Marx ösztönzése)
- ott a jelen pillanatban is látható
eredményekkel jár.

viszont a ma, - az
államosított forradalom a múltkor
előttében először járadságot, - ottan
először, - végül gyűlöletet termel
ki - s olyan chaot, amely már
„a mindenki háborúja mindenki ellen”
szociálisához hasonlít. Itt tartunk
ma.

Bár az utolsó napok esemé-
nyei alapján kevés remény lehet arra
hogy a felfüggesztett keserűségek nyílt
vitákra leverhetőek legyenek, - mégis
komoly logikai és etikai erőknél
kellene fellépni, hogy az egész ma-
gyar globuson élő minden ember
levegőnyugalmára viszont tegyen, - illetve
viszont tegyen.

A Harafias Hepfront⁴ - c. meg-
módulás nem alkalmas erre.

Ugyanazon a férfian állnak
az élen, - akik a neuret ellen
szűz erkölcsi-vétségnek hámarat
követtek el, - s egy magyar szűz,
aki kívánsa, hogy a H.N. front⁴ cím-
mel a neuret ellen elkövetett vété-
gek állandósuljanak, - olyan ne-
ver csejézésével, - amely nevek
az igen neuret ellenesűwe'nek
törpe'.

Itt tehát gőkeres medicina
~~tot~~ na volna szűz, - s olyanra
amely a magyar neuret lelkisége
nek ismeretével jár.

Az az igazság, amely ma
a magyar világban a filozófusokat,
írókat, művéneket, - s most
már a teljes emberközönséget is
elfogja, - és az emberi jogok
elnyomása helyett - az emberi

Jogok helyes kiteljesítését követően
— az erőszak minően fajtájának
elitélését tartalmazza.

Emek az ígáalomnak a leve-
zetésénél az újabb erőszak alkalm-
marása, — olaj a tűre!

Ila van még valami az-
kánunk a magyar élet számára,
— ugy az csak egyetlen-egy módon
lesz megvalósítható, — az erőszak
világából az etikai törvények
újra való áttérés formájában.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Ezt a valószínűleg ragadja
meg a „Neureli Kiengedelővés”
szavakata.

Természetes, hogy amíg
az etikai értékekben eredő
vitákat, — szavakat és javas-
latokat, — csak életvény érde-

lehet a nyilvánosság egy' homi,
— S a mi, deportálás, interná-
lás, börtön, — s bitófa áll
egy egyen történelmi nevezet
telki megnyilatkozásának
utján. — Szó sem lehet
a nevezeti egyes kibontakozásá-
ról, illetve megteremtéséről.

A magyar nevezetnek
ma minden szabotája arra,
hogy kifejezre értesít és gondo-
latait. Ennek a nevezetnek
a lelkeben elrejtve mélyseg és
megprezitiváló nemek gontu-
sok ének.

De ezek a nemek gontusok
csak nemek emberü' után

megkövülhetők.

Jó volna közelebb lépni
ehhez a neurzeti lélekehez.

Jévednek azok az emberek,
— bármik legyenek, — orvosok,
vagy nem orvosok, — akik azt
hiszik, hogy a magyar neurzet
meghalt.

A magyar neurzet él, —
s egyenjogúnak éri magát
minven neurzettel a földkere-
ken.

A magyar föld minven
polgárát egybeölelő kiengeszte-
lődes ujjá nyitva áll. De csak
egyetlen kapom lehet együnni
korra; — s ez ... a lelki dra-
madagok teljesége, amely

minden élő neurótét e föld
golyójának megilleti.

Emek az egyetemes emberi
igarságnak a jégében külön
el őmek ért a levelet.

S kérem Önt, gondolkodni
az elmondottakon, — s ha lehet,
mutassa meg a leveleket olyan
barátainak, — kik az ön
„Petőfi Kör”ben elmondott benévé-
nek barátai.

En azok köré tartom.

Hatha lehető lesz magtárs-
ni azt az utat, mely fejveres
erőhöz nélkül vezet el a hi-
szegénytelődött, s lelki szorultságot
örma nyert neurót gyógyához.

B. B.

„Az emberiség élete egy hatalmas világtörvény örökkön érvényesíteteléről és az alacsonyabb rendűből a magasabbrendű, a kötöttebből a szabadabb felé fejlődik. Ez a világtörvény rendleteiben még nem teljesen föltartott igazságok hordozója. Hatása alatt az emberi nemesség eppéje felé haladunk. A XX. század tudománya bizonyítja, hogy ez a természeti törvény a materiális világban is abszolút erővel működik, — a fejlődés ott is a kisebb szabadságtól a nagyobb szabadság felé történik; — s hogy az ember a materiális szűk-körü világából a korlátalan szabadságok, — a szellemi lét látkör nélküli végtelenségére felé tehetné még a legközelebbi lépéseket, ha nem ébredne e nagy világtörvény abszolút erejű valóságára. Mindezen, ami ezt a fejlődést gátolja, vagy éppen erőakkal elfojtani igyekszik, — haladás és emberellenesség, — s az ember valószínű boldogságának ellensége. ”

Nem tudom, hogy megkapta-e Ön a „Művelt Nép” Szerkesztője, úgyan Önhöz írt leveleimet.

Nagyon sajnálnám, ha az egész magyar Szellemi életet gúrszakként csavarni igyekeznék.

2.) Lenni tette volna, hogy sorain Öntöz elfutának
— mert nagy fontosságú dolgokat közöltem Önnel
e levélben; — olyan dolgokat, melyek nagyjából
sommárról arókat az értéket, amelyek ma
az egész magyarországi lelket érintik már az ex-
plonáció megkezdése az utolsó 8 évben fennálló
állapothoz képest.

Levelemben megírtam Önnel, hogy az or-
szág újával kapcsolatban ezt nyilatkoztam
nevezetesen felelősségemnek írtam, — s el tudom képzelni
hogy a benne levő dolgok alapján cselekvő lépé-
seket lehetne tenni egy nemzeti kiegyenlítés
felé, — amely viszont lehetővé tenné a magyar
társadalom önszervezését egy nagy területen
szak kiépítésén, — s ebből fogólag iradalmunk
és műveltségünk nagyszabású megújítását.

Természetesen a „hogyan”-ra való el-
gondolásaimat nem közölhettem Önnel, — mert
nem tudtam, hogy Önt ezek a gondolatok érintik-e,
— s hogy hajlandó volna-e segíteni egy olyan
foglalat bölcsességgel való előkészítésében,
amely foglalat, — ha a nemzeti lelket öra-
donnal eltöltő férfiak volna a irányító,
az egész nemzetet egy táborba gyűjtene a
kiegyenlítés érdekében.

Azóta sok minden történt, — s olvastam
az Ön újabb megnyilatkozásait, a „Petőfi Kör”
ben megindult vita est keretében.

Er a megnyilatkozás megerősítette
hitemet, — hogy Ön éppen az az ember, —

aziról az angol monda szól: „The right man, (3)
in the right place”.

Sajnos, azóta más világ is történtek,
amelyek azt a beállítást követelték a szemlélőben,
hogy a sors események túlléphetik jószágvele-
rüket.

En azonban bízom benne, hogy ha túl-
látunk azon a mostani, ellehetetlenítő körülmények
chaotikus körén, amely viszonyainkat elborítani
látunk, — hogy emberi erősebből veszekedve el-
kerülhetünk valami olyant, ami a magyar
Hazában élő minden emberi lét jólétét elő
mozdítja, — s talán végre megnyugvást hoz
segítheti.

Meggyőződésem az, hogy az Ön szavai,
melyeket a Petőfi Kör-ben ~~szé~~ mondott, —
történelmi jelentőségűek, — s Önt egyikevé-
terik azon férfiaknak, kik jószágveleir-
kel elősegíthetik a magyar Élet végre ki-
gyógyozását.

Nem tudom, hogy Ön azonnal megérte
szavaim jelentőségét?

Ha előző levelemet kérted vette, lát-
hatta belőle, hogy én a magyar nemzetnek,
mint élő valóságnak, s mint történelmi tényező-
nek a létét érem annak az egyedül alapon,
amelyre egy új, nagy humanista korszaknak
keretén jövő műveltségünket fölépíthetjük.

A magyar történelem ismeretében
nyugodt lélekkel elmondhatjuk, — hogy ez az

4.) alap — a legkevesebb, — s a „legtöbb” fogal-
mat kimeríti, — s az egen magyarság
beunto meggyőződését tolmácsolom akkor,
mikor megállapítom, hogy ez az a „Convictio”
— amely a „Sine qua non” is magába foglalja.

A magyar nemzet éppen elég álvoratot
kerest az egyetemes emberi kultúra védelmében
az itt leírt eret év alatt ahhoz, hogy semmi
és semmiféle hatalom le ne merje tapadni
a magyar nemzeti lét minden más nemzettel
való egyenjóságát.

meggyőződésem, hogy a viágtörténelem
egyetlen chaoticus helyzetből sem lehet a
foglalomak története nélkül, — s a logikai
és etikai önéfűggések önérvényesítésével
és erőszakos elterjedésével utján kibontakozni.

Mi, — magyarok, Hunyadi János,
Petőfi, — Róssuth, Jókai, Lint Tereuc,
Madaras, Munkácsy, Bartók, — Kodály,
és a magyar nemzeti nagyok, — s az emberek
a fejlesztesse a nemzeti életéhez méltó
életben tudni és élni.

A magyar nemzet él, — bár öné
életéről igen életcélok szolgálatába van-
nak belevetve.

Er természetellenes, logika és etika
ellenes alapok.

A történelem süsseges összecsapásai
alatt emek a nagy múlt és nagy jövője

nevezetnek lelkében nagy és még belátás⁵⁾
és megismerések erejével meg.

Ereket a megismeréseket és belátásokat
most, — (S úgy érem, hogy a történelmi pillá-
nat és szükségesség jelen van, s a legelővár-
ható filozófiai alképletek alkalmazásával)
— fel lehetne használni egy nagy, s de még
átalakulás érdekében.

Állítom, hogy a magyar nevezet lelkét
ma meg lehetne nyerni egy egyetemesen emberi
megoldás számára, — de egyetlen olyan
(* feltehető sem alkalmaz e cél érdekében, —
amelyik nem feje a valóságot.

Nagy emberi valóságokra van szüksé-
günk, — s a magyar Élet tele van
alképletekkel.

A jelen történelmi körökhöz
olyan képet s helyzetet mutat, — amelyik
részletesebben hasonlít az 1861. és februári
páteus kibocsátásának idején volt helyzet-
hez.

De a Teremtő Szellemre volna
ma szükség.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Tíz érem, hogy ha a Gondviselés-
nek vannak férfiak, kik összefogva
ebben a Szellemben a nevezet kibontakozás
felé meglehetné a Teremtő Szellem lépéseket.
(* A társas néptan
— ma a magyarság előtt az februári páteus jellegű bír

6.)

„Neurek' kiegyentelösés!”

Er volna az az Öhüte hö, amelynek
előbb vagy utóbb az egyen nemzet híne előtt
el kell hangoznia.

— vajjon Ön, — Lukács György, —
a fenn emmentottak birtokában, —
akár-e segítségére lenni a Magyar
Neurek'nek abban, hogy megtalálja
Ön magát?

Ila igen, — úgy keresse meg aro-
kat a férfiakat, — akik Önnel kér
a kérésben megnyerhetik az utolsó nyolc
évben kétszázötven kény szerített nemzet
viralma.

En legelső sorban Kovács Tolmá-
ra gondolok. A karatéri háwekoro Zilahy
Lajost is alkalmos férfúnak tartom.

Az Ön pozitív háwekoroak jele
vonna az, ha az első söt a neurek'
kiegyentelösés érdekében a nyilvánosság
előtt kiejténé.

Hátelöfe

Szentkirályi dr. dr. dr.

Bör Benedek

1956. június hó 5-én.